

ורוח שכליה. והם נשמה יתירה, רוח יתירה, על נשמה ורוח ונפש, שהם עבדים שישולטים בגוף של ימות החל. נשמה יתירה, נשמת כל חי, בתר בראש צדיק, שהוא יום השבת. ובנשמה יתרה היתה ה'ו' תהלל יה, שהם אבא ואמא, שעלייהם נאמר (ישעה סד) עין לא ראתה אלהים זולתק, משומשה היא מרכבה לעלה העלות, שהוא מקפה ולא שולחת עליו העון, ומשום כך עין לא ראתה. רוח יתירה, הנהר שיזוא מעדן מבין אבא ואמא, ומהלו כח משאות שנה, ומגיע לששי שהוא צדיק להשכות את הגן, שהוא נשמה יתרה, מלכות.

הנשמה שישולחת ביוםות החל על עבד ה' היא מכפסה הכבוד, כמו שפארוה בעלי המשגה, כל הנשומות גוזרות מתחת כסא הכבוד. ורוח שישולחת ביוםות הפלך על עבד ה', היא מעבד הפלך מטטרו",ן, כולל שהסדרי משנה, והיא שיש מעילות לבטא. והנפש שישולחת ביוםות החל היא מכפסה דין, סנדלפו",ן, אכלה שבאיילת, כסעה לבנת הספר. אבל בת המלך, בפסח, היא נשפesh השכלה,ليل שמורים, מצה טבים, ונשמר פסח נגדה היא יום טוב, והיא יום שבת, זכור ושמור, משומשה שהוא אצליות מלכות.

ובכן פלמידי חכמים, בני המלך והפלפה, נקראו שבותות וימים טובים, ואין להם משליהם, שאינם בעלי מלאכה כמו שאור העבדים בני קחליין. שכרים בעולם הזה ובעולם הבא לענג אותם בכל מני מאכל ומשתה,

דשבת. ובנג דיליה נשמת חיים, ורוח שכליה. ואינון נשמה יתירה, רוח יתירה, על נשמה ורוח ונפש, דאיינון עבדין, דשליטין בגופה, דיוםין דחול. נשמה יתירה, נשמת כל חי, בתר בראש צדיק, דאייהו יום שבת. ובاهאי נשמה יתירה תהלל יה, דאיינון אבא ואמא, דעתלה אהמר, (ישעה סד) עין לא ראה אלהים זולתק, בגין דאייהו מוכסה ולא שליט עלייה עינא, בגין דא עין לא ראה.

רוחא יתירה, נהר דנספיק מעדן, מבין אבא ואמא. ומהלו חמש מה שניין, ומתי לשתייתה דאייהו צדיק. להשכות את הגן, דאייהו נפש יתירה, מלכות.

נשמה דשליטה ביוםין דחולא, על עבד יי', אייהי מכסה הכבוד. כמה דאייקומה (דכ"ט ע"ב) מاري מתניתין, כל הנשומות גוזרות מפתח פפא הכבוד. ורוח דשליטה ביוםין דחול, על עבד יי', אייהי מעבדא דמלפה מטטרו",ן, כלל שית סדרי משנה, ואיהי שיש מעילות לכפסה. ונפש דשליט בחול, אייהי מכסא דין, סנדלפו",ן, תכלת שבאיילת, במעשה לבנת הספר. אבל ברפה דמלפה. בפסח, אייהי נפש השכלה, ליל שמורים, מצה שמורה, ורוח שמור לקלליה אייה יום טוב, ואיהי יום שבת, זכור ושמור. בגין דאייהו אצליות מלכות.

והבי תלמידי חכמים, בניו דמלפה ומטטרוניא, אתקריאו שבנות זימים טובים, ולית לון מדלהון, דלאו איינון בעלי מלאכה, בשאר עבדין בניו דחולין. אגרא דלהון בעלה דין, ובעלמא דאמ, לענגא לון בכל מני מאכל ומשתה, ולאוקרא לון בלכושין ספרין, בಗונא דשבת, דאטמר ביה, בברחו בכתות נקיה. כל מה דעבד בר נש לשבותות זימים טובים, אית למעבד לון.

ומאן דמחלל שבת חייב סקללה. והבי מאן דASHTEMASH בתגא, חלף. והבי הוא המשטמיש במאי ששונה הלוות, דמחלל תורתיה. ובכל שבין המבזה ליה, באילו מבה שבבות ומוועדות. ואייקומה מاري מתניתין, כל